

N:o 22.

Ank. till Riksd. kansli den 13 mars 1893, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar af 22 kap. 6 och 7 §§ byggningabalken.

Kongl. Maj:t har den 10 sistlidne februari till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition, n:o 22:

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, vill Kongl. Maj:t, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande

Lag angående ändring i vissa delar af 22 kap. 6 och 7 §§ byggningabalken.

Härigenom varder, med ändring af hvad 22 kap. 6 och 7 §§ byggningabalken innehålla mot denna lag stridande, förordnad som följer:

Okynnes hund, som biter folk eller fä, må ej lös vara; anträffas sådan hund å område, hvaröfver hundens egare ej eger förfoga, må den af en hvar dödas.

Gör hund skada å hemdjur, skall skadan af egaren fullt gäldas.

Ifrågavarande proposition, som af båda kamrarne hänvisats till lagutskottet, är föranledd af Riksdagens skrifvelse den 18 maj nästlidet år, deruti Riksdagen, på anförda skäl, anhöll, att Kongl. Maj:t ville låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till skärpta bestämmelser, åsyftande att verksamt förebygga skada å hemdjur af annans hundskap samt att, der sådan skada skett, egaren af det skadade djuret måtte erhålla full ersättning för skadan.

Bih. till Riksd. Prot. 1893. 7 Saml. 11 Häft. (N:o 22.)

Propositionen har synts utskottet icke böra föranleda till annan erinran än att då, på sätt vid förslaget granskning af högsta domstolen jemväl anmärkts, hund, som egaren utlemnat till begagnande åt annan person, bör hos denne vara lika skyddad som hos egaren, med egare bör i det afseende, första stycket af lagförslaget omförmäler, likställas annan, som har hunden i sin vård, och har utskottet på sådan grund ansett sig böra förorda ett tillägg i angifna rigtning. Mellan orden »hundens egare» och »ej eger förfoga» hafva sålunda i utskottets förslag inskjutits orden »eller annan som har hunden i vård»; och hemställer utskottet följaktligen,

att Riksdagen, med förklarande att Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition icke kan oförändrad antagas, måtte för sin del besluta följande

Lag

angående ändring i vissa delar af 22 kap. 6 och 7 §§ byggningabalken.

Härigenom varder, med ändring af hvad 22 kap. 6 och 7 §§ byggningabalken innehålla mot denna lag stridande, förordnad som följer:

Okynnes hund, som biter folk eller få, må ej lös vara; anträffas sådan hund å område, hvaröfver hundens egare *eller annan, som har hunden i vård*, ej eger förfoga, må den af en hvar dödas.

Gör hund skada å hemdjur, skall skadan af egaren fullt gäldas.

Stockholm den 13 mars 1893.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.

Reservation

dels af herrar *L. O. Larsson* och *Lundin*, hvilka yrkat bifall till Kongl. Maj:ts proposition i oförändradt skick;

dels af herrar *Hasselrot* och *Wester*, hvilka ansett, att åt sista punkten i lagförslaget bort gifvas följande lydelse: Gör hund skada å hemdjur, skall skadan af hundens egare *eller innehafvare* fullt gäldas;

dels ock af herrar *Claëson* och *Bruzelius*, hvilka afstyrkt bifall till propositionen.